

на нѣкого въ сѣдовище-то свидѣтельствватъ, клеветатъ, или са оплакватъ лжливо.

2) Лжовно-то свидѣтельство Освѣнь сѣдовище-то, кога на нѣкого *клеветатъ* заочно, или каго-то въ лицето-то *порицаватъ* неправедно.

В. А дозволително ли ѣ да са укораватъ други-тѣ, кога въ тѣхъ дѣйствително има пороци?

Ѡ. Бѣангеліе-то не дозволава сѣдити и за дѣйствителны-тѣ пороцы, или недостатocy на ближни-тѣ, ако мы съ Особенъ длжность не сме привыкани камъ това, да бы ги Обличили.

Не сѣдите, да не сѣдили бѣдете. Матд. VII, 1.

В. Не дозволителна ли ѣ такава лжа, при коуж-то нема намѣреніе вредити ближнемъ?

Ѡ. Не дозволителна ѣ, защото не ѣ сзгласна съ любовь-тѣ и уваженіе-то камъ ближнаго, и не ѣ достойна человекка, найпаче Хрїстіанина, като сздаденаго за истинъ и любовь.

Тѣмже Отложше лжу, глаголите истину кійждо ко искреннему своему: зане Есмь другъ другу удове. Ефес. VI, 25.

В. За удовнѣшише избѣжаніе грѣхове-тѣ противъ деватѣ-тѣ заповѣдь, що требва да са наблюдава?

Ѡ. Требва да са *Обуздава языкъ-тѣ.*

Хотяй бо животъ любити, и видѣти дни благи, да удержитъ языкъ свой Отъ зла, и устнѣ свои, Ежже не глаголати лъсти. 1 Петр. III, 10.

Аще кто мнится вѣренъ быти въ васъ, и не Обуздаваетъ языка своего, но лъститъ сердце свое, сего суетна Есть вѣра. Іак. I, 26.

ЗА ДЕСАТЪ-ТѢ ЗАПОВѢДЬ.

В. Що са запрещава съ десатѣ-тѣ заповѣдь?

Ѡ. *Желанія*, противны на любовь-та камъ ближнаго, и, шб-то не ѣ разлжчно съ желаніа-та, *помышленія*-та, противны на таа любовь.

В. Защо са запрещаватъ не тзкмо лошы-тѣ дѣла, ами и лошы-тѣ желаніа и помышленіа?

Ѡ. Прьво заради това, че кога въ дѣшя-тѣ има ло-